

המוקד להגנת הפרט

HAMOKED Center for the Defence of the Individual

המוקד - مركز الدفاع عن الفرد

תאריך: 06.04.2010
בתשובתך נא לציין: 35695

לכבוד
גונדר אלי גביזון
מפקד מחוז דרום
שירות בתי הסוהר

באמצעות פקס: 08-9193000

שלום רב,

הנדון: **תלונה בנוגע להתנהלות מפקד כלא רמון בטיפולו בפניות המוקד להגנת הפרט**

1. הריני לפנות אליך בנושא הנדון, ולבקש את התייחסותך וטיפולך הדחופים, כדלקמן.
2. המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) הוא ארגון זכויות אדם, אשר מזה שנים רבות מטפל בנושא של שמירת זכויותיהם של האסירים הפלסטינים הכלואים בבתי הסוהר בישראל. במסגרת זו, פונה הח"מ, ועובדים אחרים של המוקד, דרך קבע למפקדי בתי הכלא של שב"ס, על-מנת לקבל טיפול בכל מיני סוגיות הנוגעות לאסירים, כגון ביקורי משפחות וביקורי עורכי-דין, תנאי כליאה וכו'. באופן כללי, יש לומר כי המענה שמפקדי הכלא בשב"ס בכלל, ובמחוז דרום בפרט, נותנים לפניות הוא מיטבי, כאשר אנשי הסגל בבתי הכלא עושים את מירב המאמצים על-מנת לייעל את הטיפול בהן. דא עקא, זה אינו המצב עם מפקד בית הסוהר רמון, גנ"ם אילן בורדה.
3. לצערנו, נראה כי מפקד בית הסוהר רמון החליט לעשות דין לעצמו, ולאחר שסירב בעבר בתוקף לענות לפניותינו, כיום נראה כי התשובות שנשלחות מטעמו אינן ענייניות. מדובר בסירובים סיטוניים ולא מנומקים לבקשותינו, באי מענה מתמשך בנוגע לפניות אחרות, ובאי הגבלת זמן בכל הנוגע לסירובים להיענות לבקשות. ברי כי העניין חמור, מסרב ומונע טיפול בפניות. לדוגמא, פונים אלינו בני משפחה רבים של אסירים, אשר מעוניינים לבקר את יקיריהם הכלואים. אולם, רבים מהם הינם אסירים לשעבר, אשר, כידוע, מוגבלים בכניסתם לבתי הכלא. לכן, מורה פקודת נציבות שב"ס 04.42.00 כי על בן משפחה לפנות למפקד הכלא בו מוחזק בן-משפחתו, על-מנת שתוסר מעליו המניעה. מכאן, שהתנהלותו של מפקד כלא רמון מונעת בפועל מאנשים אלו, אשר אנו מייצגים, לבקר את יקיריהם. להלן יובאו מספר דוגמאות מהזמן האחרון, אשר ימחישו את העניין:

- א. ב-11.3.10 פנינו למפקד רמון בעניינו של מר מ' אברהמים, ת"ז _____, שהוא אסיר לשעבר, בבקשה כי יותר לו לבקר את אחיו, האסיר א' אברהמים, ת"ז _____, הכלוא בכלא רמון. ב-15.3.10 התקבלה תשובת רשויות הכלא: "בקשתכם נבחנה ולא אושרה". כך ותו לא. כל שנאמר בנוסף היה שניתן לפנות שוב בעוד 6 חודשים. עקב כך, פנינו בשנית למפקד כלא רמון ביום 16.3.10, בבקשה לקבלת הבהרות והסברים – מדוע סורבה הבקשה, מה פשר הגבלת הזמן של 6 חודשים, ועוד. עד עצם היום הזה לא קיבלנו כל תשובה.
- ב. ב-9.3.10 פנינו למפקד רמון בעניינו של מר מ' עוביד, ת"ז _____, שהוא אסיר לשעבר, בבקשה כי יותר לו לבקר את אביו, האסיר א' עוביד, ת"ז _____, הכלוא בכלא רמון. ב-14.3.10 התקבלה תשובת רשויות הכלא: "בקשתכם נבחנה ולא מאושרת...". מעבר לכך כלום – לא סיבה, לא השיקולים שנלקחו בחשבון בעת קבלת ההחלטה, לא הגבלת זמן. בתגובה, פנינו שוב לכלא רמון ב-22.3.10, בדרישה לקבל הסברים. עד עצם היום הזה לא נענינו.
- ג. ב-22.3.10 פנינו למפקד רמון בעניינו של מר ע' המאש, ת"ז _____, שהוא אסיר לשעבר, בבקשה כי יותר לו לבקר את בנו, האסיר ח' המאש, ת"ז _____, הכלוא בכלא רמון. ב-28.3.10 התקבלה תשובת הכלא: "פנייתכם לא מאושרת בשלב זה". מעבר לכך לא נמסרו סיבת הסירוב, הגורמים שהביאו לסירוב, או כל הגבלת זמן לסירוב.
- ד. ב-22.2.10 פנינו למפקד כלא רמון בעניינם של מר פ' טועמי, ת"ז _____, ושל מר מ' טועמי, ת"ז _____, שניהם אסירים לשעבר, בבקשה כי יותר להם לבקר את אחיהם, האסיר ע' טועמי, ת"ז _____, הכלוא בכלא רמון. ב-4.3.10 התקבלה תשובת הכלא: "לא מאושרת כניסת שני אחיו". כל שנמסר בנוסף היה כי ניתן יהיה לפנות בשנית תוך 6 חודשים. בתגובה, פנינו שוב למפקד רמון ביום 16.3.10 בדרישה לקבל הסברים והבהרות. כל שקיבלנו הוא מכתב תשובה ביום 31.3.10, שבו נאמר שההחלטה, כפי שהובאה במכתב הקודם, בעינה עומדת, וכי "במידה ונצטרך ננמק בפני ביהמ"ש או כל גורם מוסמך במדינה את עמדתנו".
- ה. ב-8.3.10 פנינו למפקד רמון בעניינם של מר ר' עטון, ת"ז _____, מר ע' עטון, ת"ז _____, ומר א' עטון, ת"ז _____, שלושתם אסירים לשעבר, בבקשה כי יותר להם לבקר את אחיהם, האסיר מ' עטון, ת"ז _____, הכלוא בכלא רמון. מאחר שכל מענה לא התקבל, פנייה חוזרת נשלחה ביום 17.3.10. גם למכתב זה לא התקבל כל מענה.
4. ריבוי המקרים המפורט לעיל מצביע על מגמה מדאיגה, מגמה המסכלת את העקרונות הקבועים בפקודת הנציבות 04.42.00 העוסקים בזכותם של כלואים לביקורי משפחה, ובפרט בזכותם של אסירים לשעבר לבקר את יקיריהם הכלואים. כאן המקום להדגיש כי ההסדרים הללו אף קיבלו גושפנקא של פסק דין בבג"ץ 5154/06, אשר נהפך לאות מתה עקב ההתנהלות המתוארת לעיל. לכן, זהו מצב בלתי נסבל, שלא סביר כי יימשך.
5. לא זו אף זו, לאחרונה הגיעו למוקד תלונות רבות של מבקרים פלסטינים, אשר נמנע מהם להיכנס לביקור של יקירם בכלא עקב העובדה שאישורי הכניסה שיש בידם אינם מכובדים

- על-ידי הסוהרים במקום. זה, בנוסף למה שתואר בסעיפים הקודמים, מעלה תמונה קשה של התעמרות במבקרים, והערמת מכשולים בלתי עבירים בדרכם לבקר בכלא.
6. לאור כל האמור לעיל, אבקשך לפעול בדחיפות על-מנת לשנות את המצב הקשה שנוצר בכלא רמון. עלינו לחזור בהקדם למצב עבודה נורמלי וסדיר אל מול כלא רמון, כפי שאנו פועלים אל מול שאר בתי הכלא בשב"ס. לא נדרש ממפקד כלא רמון דבר, מלבד תשובות עניינית ומנומקות לפניית המופנות אליו על-פי דין.
7. לטיפולך ותשובתך המהירים אודה.

בכבוד רב,
דניאל שנהר, עו"ד

העתק:
עו"ד סג"ד גילה שבירו, קצינת עתירות שב"ס, בדואר רשום
רמ"ח האסיר בשב"ס, בפקס 08-9194020
גנ"ם אילן בורדה, מפקד כלא רמון, בפקס 08-9193121